PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

För det bästa i radio, elektriska-apparater och arbeten skriv, telefonera eller besök
Schumacher—MacKenzie —Kummen Ltd.
THE ELECTRIC SHOP
1[illegible] Portage Ave., Winnipeg.
Telefon 86 603

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HAS THE GREATEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

FARMER TILL SALU
Uthyras eller tagas i utbyte. Stor, ny lista just utkommen. Sänd efter ett exemplar. Sänd också in namnen på fem landköpare och Ni får nästa års kalender fritt.
WALCH LANDS LTD.
303 Huron & Erie Bldg.,
Winnipeg, Canada.

ÅRG. (YEAR) 35. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG MANITOBA, TORSDAGEN DEN 3 MARS 1927. (Lösnummer 10 Cts.) N:r 9

Situationen i Kina har tillspetsats efter Kantonarmens senaste seger.

Utländska trupper i egenskap av poliser upprätthålla för närvarande ordningen.

Fransmännen landstiga.

Veckans tilldragelser i Kina hava ytterligare tillspetsats genom general Chang Tsung Chang's fortsatta förluster och sedan numera hans armé dragit sig tillbaka till Shanghai väntas oroligheterna snart nå sin kulmen genom ett angrepp på staden.

Ett stort antal ryska officerare tagit också aktiv del i kriget dels i egenskap av instruktörer och under den senaste tiden också som aktiva befälhavare.

Föregående fredag stormade tusentals utländska soldater från England, U. S. A. och Frankrike de barriärer och stältrådsnät kineserna avspärrat sin stadsdel med och tillsatte ett stort antal beväpnade soldater i polistjänst för att säkerställa de utländska delarna av staden för ett eventuellt anfall från kinesernas sida. Likaledes har ett stort antal nya örlogsmän ankommit till Kina och häromdagen landsteg en stor konligent franska matroser i främlingsstaden. Det beräknas att U. S. A. har detacherat ungefär 2,500 blåjackor i staden och den samlade utländska truppstyrkan beräknas numera uppgå till över 8,000 man.

Ett telegram från engelska beskickningen i Shanghai meddelar att de utländska koncessionerna i staden, vilka numera äro under direkt fara för ett ingripande från speciellt hamnarbetarnas sida, värderas till över $16,000,000 och härtill kommer den stora kolonien av utlänningar vilka dag för dag bliva allt mer hatade av kineserna.

Befolkningen i staden påstås havablivit försedda med vapen och marskalk Sun Chun Fang, stadens militärbefälhavare, påstås vara underkunnig härom, men han har förklarat att han icke förmår att verkställa de mera effektiva razziorna i kinesstaden. Till utlänningarna ha också vapen utlämnats av truppförbanden och en enrollering i försvarssyfte kommer att påbjudas bland stadens utländska befolkning, vilken också måste vara beredd på att deltaga i ett eventuellt försvar för den händelse ett stormanfall från upprorstrupperna skulle förekomma.

I lördags ingick till Washington ett telegram från U. S. ambassadör MacMurray enligt vilken denne avslutat en konferens mellan olika befälhavare i Shanghai och efter vilken en not utfärdades till de olika ledarna för inbördeskriget i vilken det begäres att ledarna skola respektera utlänningarnas neutralitetsförklaring då i annat fall de yttersta stegen måste tagas av den samlade truppstyrkan i staden.

Samma dag anlände den sista delen av trupperna under Chang Tsung Chang's ledning och det uppgives att 10,000 kineseiska soldater i full mundering finnas i staden för att försvars densamma mot Kanton-arméns väntade angrepp.

Regeringsrapporten över tidiga vetesorter har överlämnats av de sakkunniga.

Jordbruksdepartementet anser sig icke kunna rekommendera Garnet som ersättning för Marquis i alla distrikt.

Den av regeringen tillsatta sakkunniga kommittén för utrönsandet av den bästa vetesorten i Canada har i dagarna överlämnat sitt utlåtande. Av detsamma framgår att efter verkställda prov inom olika distrikt av landet, det visat sig att Garnet-vetet otvivelaktigt är det bästa av försökssorterna huru dock de sakkunniga ej anse sig kunna rekommendera detsamma överallt. Det har nämligen visat sig framhåller rapporten, att vissa distrikt i landet otvivelaktigt giva de bästa skörderesultaten då Marquis-vetet användes. Men trots detta synes det dock av rapporten som om Garnet vore att föredraga i allmänhet, synnerligast som denna vetesort mognar fem till tio dagar tidigare än Marquis-vetet, varför, där omständigheterna det tillåter, odling med det förstnämnda sorten är att föredraga.

Det är att vänta att jordbruksdepartementet kommer att utgiva sina erfarenheter beträffande de gjorda försöken i bokform så att experimentens slutresultat kunna mera ingående studeras.

President Coolidge har i dagarna vetolagt McNary-Haugen's motion.

Meddelandet härom har framkallat stor förvåning i Washington, ehuru man väntat denna utgång.

I föregående numrer av tidningen behandlade vi å första sidan det av McNary-Haughen föreslagna tillägget till farmarelagen, men uttryckte samtidigt den farhågan att förslaget, ehuru detsamma blivit godkänt i parlamentet, näppeligen skulle komma att godkännas av presidenten. Det har numera visat sig att detta antagande var rätt och i förra veckan uttalade president Coolidge sitt veto mot lagens tillämpning. För närvarande äro utsikterna inte lysande beträffande den eventuellt kommande allmänna omröstningen för upphävandet av presidentvetot, då som bekant tvåtredjedelars majoritet av parlamentet måste godkänna motionen.

För Canada betyder detta en förlust genom att lagen, om den blivit antagen, skulle kunna medföra en utökad export av vete till U. S. till betydligt lägre priser än vad nu genom tullkostnader och fraktavgifter är möjligt.

Inom diplomatiska kretsar väntar man ett avgörande över oroligheterna under den kommande veckan och det frambålles att branden kommer att blossa upp med full kraft vilken dag som helst. Förmår icke då utlänningarna att få sin neutralitet respekterad eller skulle de kinesiska trupperna komma att söka ingripa på koncessionerna kommer krisen med bestämdhet att nå sin kulmen, om de mest fruktansvärda följder kunna då väntas sedan nu under flera månader förberedelser för detta ögonblick hunnit göras från de olika maktgruppernas sida.

Budgetsförslaget har under veckans lopp varit föremål för långa debatter.

Kritiken leddes av konservativa medlemmar, vilka klandra transportkontrakten.

Tariffrågan före.

Under föregående vecka debatterades i parlamentet i Ottawa regeringens budgetsförslag och ehuru en skarp kritik riktades mot densamma i vissa frågor av Hon. H. H. Stevens kons. förlöpte dock förhandlingarna på ett tillfredsställande sätt. Vad som närmast föranledde Hon. Stevens att rikta en kritik mot regeringen var det

Hon. H. H. Stevens.

kontrakt han påstod upprättats mellan Canada och U. S. enligt vilket vissa transportförmåner skulle medgivits vårt grannland i stället för att överlåta dem på i Canada opererande transportfirmor. Detta kontrakt skulle upprättats redan för två år sedan under den dåvarande liberala regeringen. Inrikesminister Stewart förnekade riktigheten av att ett dylikt kontrakt skulle upprättats av regeringen samt förnekade tillvaron av detsamma. I den fortsatta debatten underströk finansminister Robb inrikesministerns yttrande samt framhöll ännu tydligare att regeringen aldrig hade tagit några som helst åtgärder i syfte att upprätta ett dylikt kontrakt.

I den fortsatta budgetsdebatten framhöll C. R. McIntosh, liberal, att budgetstaten för i år visar ungefär samma omfång som föregående år samt att medan det liberala partiet

(Forts. å sid. 3.)

Den store danske kritikern och dramaturgen George Brandes har avlidit.

Den 85-årige folkkämpen och dramaturgen slutade sin livsgärning i sin födelsestad.

Från Köpenhamn kom i förra veckan dödsbudskapet att den store författaren och litteraturkritikern dr. Georg Brandes slutat sitt verksamma liv. Han föddes av judiska föräldrar den 4 februari 1842 i Danmarks huvudstad.

Bland den nuvarande tidens andliga stormän har Georg Brandes intagit en framsttående ställning som kulturell förkämpe. Hans stora livsverk om forna kraftfigurer inom diktningen över hela jorden, såsom Julius Ceasar, Shakespeare och Voltair, ha lästs över allt, och hans verk i folkförsoningens tecken ha varit både fruksbärande och uppskattade. Efter sin vistelse i Amerika 1914 erhöll han av de entusiasmerade "yankes" hederstiteln "The grand odl man" och en bättre och på samma gång vackrare benämning på den 85-årige folkkämpen och dramaturgen torde svårligen finnas.

Med George Brandes förlorar Danmark en av sina största söner, folkförbundstanken en av sina största kämpar och mänskligheten ett av dess starkaste namn.

Den nyvalda styrelsen för Svenska Nationalbiblioteket har avhållit sammanträde.

Mr. Charles Bruzell och A. W. Hammarstedt med acklamation återvalda såsom ordförande och sekreterare.

Fredagen den 25 februari sammanträdde den nyvalda styrelsen för Svenska Nationalbiblioteket för att inom sig utse funktionärer och planlägga angående biblioteksrörelsen bland svenskarna här i landet. Endast två styrelsemedlemmar voro förhindrade att närvara.

Sekreteraren A. W. Hammarstedt föredrog resultatet av det nyligen hållna styrelsevalet, vilket utfallit så, att följande tolv personer erhållit största antalet röster: A. W. Hammarstedt 20 röster, Chas Bruzell 19 röster, K. Fleming 19 röster, C. H. Nilson 19 röster, J. A. Gustafson 17 röster, Albert Hermanson 17 röster, J. A. Hägglund 17 röster, E. Seaberg 14 röster, John Thorell 14 röster, Alf Egnell 13 röster, Chas. Johnson 12 röster, samt Leonard Wreede 12 röster.

Styrelsen utsåg inom sig följande funktionärer: Chas. Bruzell, ordf., A. W. Hammarstedt, sekr.; K. Fleming, kassör; C. H. Nilson, bokförvaltare; J. A. Hägglund, biträdande sekr. Till revisorer valdes J. A. Gustafson, John Thorell och Alb. Hermanson.

Alldenstund erfarenheten visat, att det varit så gott som omöjligt att följa de stadgar, som upprättades vid stiftandet av Nationalbiblioteket, utsågs en kommitté som fick i uppdrag att utarbeta ett nytt stadgeförslag. De olika lokalbiblioteken komma att bliva underrättade om det nya stadgeförslaget i avsikt att låta dem antaga eller förkasta detsamma.

Sekreteraren rapporterade vidare, att en del av lokalbiblioteken visat sig rätt så aktiva och att biblioteksarbetet återupptagits å en del orter efter att hava legat nere någon tid. Lokalbibliotek som ännu icke insänt sekreterarens namn och adress ammodas omedelbart sätta sig i förbindelse med Nationalbibliotekets sekreterare mr. A. W. Hammarstedt, Fountain House, Fountain str. Winnipeg, Man.

Saskatchewans Cooperativa Elevator Co. debatterat i legislaturen.

$3,595,340 ha anslagits för undervisningen inom provinsen efter en ingående debatt.

Mejerierna kontrolleras.

Saskatchewans legislatur behandlade under föregående vecka bland annat den föreslagna motionen beträffande Saskatcheewans Co-operative Elevator Company. Denna debatt syntes nära nog aldrig vilja taga slut, kanske mest beroende på de olika uppgifterna angående bolagets aktiestock och densamma nominella och noterade värde. Som exempel härpå kan anföras att 1911—12 års aktier värderas av direktionen till $154,38, enligt motionen till $155,78 och enligt bolagets andra utredning till endbart $146,97. Flera liknande värderingar kunna anföras, och de debatter som förts i ärendet visar också legislaturens osäkerhet i sitt ställningstagande härtill. Det blev emellertid beslutat att en kommitté, som äger befogenhet att vidtaga nödvändiga förändringar av motionen skall tillsättas för att fortsätta utredningsarbetet.

Ett annat viktigt ärende förelåg legislaturen i samband med utanordnandet av anslag för undervisningen inom provinsen och efter en vidlyftig utredning av kommitterade beslöts det att $3,595,340 skulle utanordnas för innevarande års utgiftsstat för undervisningsändamål.

Vidre diskuterades ytterligare sammanslagningen mellan de olika mejerierna i provinsen och det beslöts att ställa det sammanslagna konsortiet under provinsregeringens kontroll.

Det förmodas att legislaturens sammanträden kunna avslutas tidigt i vår och de hittills förda förhandlingarna tyda också härpå.

Pansarkryssaren Fylgia har nu anlänt till Vera Cruz. Från sjöförsvarsdepartementets kommandoexpedition meddelas, att parsarkryssaren Fylgia nu anlänt till Vera Cruz i Mexico. Allt väl.

Tillägg till kontrollagen över bryggerierna i Man. introduceras av Craig.

Norris-regeringen utsättes för skarpt klander på grund av olika utgiftsstater.

Bernier kritiserar Bracken.

Vid föregående veckas session inför Manitobas legislatur framlade generaladvokaten R. M. Craig K. C. det bebådade tillägget till kontrollagen över bryggerierna. Det nya tillägget har utarbetats efter de erfarenheter generaladvokaten gjort beträffande de olika bryggeriernas försäljningstaktik till innehavare av inköpslicenser. Enligt utredning framgår det att av 100 fall för överträdelser av "Manitoba Temperance Act" 75 måste skrivas på bryggeriernas skuldregister. Förslaget omfattar bland annat en reglering av försäljningen samt rättighet för kontrollkommissionen att bemyndigas utöva en effektiv kontroll över licensbeviljningen för öl. I detta sammanhang framlades ytterligare en motion enligt vilken försäljningen av öl glasvis skulle legaliseras av legislaturen. Denna motion undertecknades av 8 medlemmar.

F. M. Black framlade en längre klanderskrift mot Norrie-kabinettet samt framhöll att detsamma utanordnat betydande belopp i allt omkring $750,000 för omkostnader, vilka ej, enligt interpellantens mening, skulle kunna anses nödvändiga.

Flera tilläggsparagrafer till industriella lagar framlades av olika medlemmar i legislaturen och komma att behandlas under den kommande veckan.

I samband med budgetsförslagets debatterande kan det vara på sin plats

(Forts. å sid. 3.)

Storbritannien varnar Ryssland mot att bedriva anti-brittisk-propaganda.

Noten är mycket skarpt avfattad och betydelsen av densamma anses ytterst viktig för fortsatt fredsarbete.

Storbritannnien har i dagarna avgivit en synnerligen skarp not till Sovjet-Ryssland beträffande den anti-brittiska propaganda som bedrives av Sovjets representanter i Kina. Noten är av största betydelse och det uppgives vara första gången inom diplomatiens historia, som en dylik not utfärdats.

I noten framhålles att alldenstund Storbritannien visat sig fullständigt neutral överför Sovjet-Rysslands göranden och låtanden i allmänhet och speciellt beträffande de inre och ekonomiska angelägenheterna begäres det, att samma respekt kommer att upprätthållas från Sovjet-Rysslands sida. Skulle så icke ske, måste diplomatiska förvecklingar komma till stånd, vilka kunna medföra svåra kriser för Sovjet-Ryssland, framhåller en ledande engelsk tidning.

Sovjet-republikens officella organ, tidningen Isvestia framhåller med anledning av noten att ett svar å densamma först kan komma att offentliggöras i slutet av denna vecka, men förmodas att svaret ovillkorligen måste gå i synnerligen sympatisk anda, då Sovjet-Ryssland vill söka upprätthålla de vänskapliga förbindelserna med England.

En förskingringsaffär av uppseendeväckande storlek har uppdagats i Stockholm.

Direktör B. Cederborg anmäler sig själv. — Förskingringarna beläpa sig till 5 milj. kronor.

Kriminalpolisen i Stockholm har för närvarande hand om den troligen största förskingringshistoria som någonsin förekommit i Sverige. Förskingraren är en i det stockholmska affärslivet mycket känd person, chefen för firman Diefrichson & Co., direktör Birger Cederberg, vilken sedan några dagar är anhållen av polisen. Förskingringarna uppges röra sig om 5,000,000 kronor. Enligt uppgifter anmälde sig direktör Cederborg själv för kriminalpolisen. Den förskingrade summans storlek torde, enligt tidningarna bero på att direktör Cederborg råkat i procentarhänder. Affären torde komma att beröra ett mycket stort antal personer. Direktör Cederborg har ända sedan krigsutbrottet legat inne med stora upplag tackjärn och sedan vid tiden för den stora ekonomiska krisen 1920 inköpte han ytterligare kvantiteter tackjärn för att hålla marknaden uppe. Resultatet blev att han kom att ligga med betydande lager och för att sedan hålla det hela flytande hade han måst laborera med beläning av lagerbevis och andra lånetransaktioner. Dessa lagerbevis torde sedan flera år ha varit i marknaden inom vissa affärskretsar i Stockholm och röra sig om avsevärda belopp. Direktör Cederborg är en man i 50-årsåldern och har bland sina affärsvänner åtnjutit det allra största anseende.

Kriminalpolisen är ivrigt sysselsatt med utredningen av den omfattande brottsaken: Utredningen har hittills naturligtvis icke kunnat ge fullt klar belysning åt några detaljer, men så mycket torde redan vara klart, att det belopp, varom det är fråga uppgår till minst fyra a fem miljoner. Enligt en annan uppgift skulle summan, som förnhänts långivarna stiga till omkring sex miljoner kronor. Inom vilka kretsar man har att söka långivarna har följaktligen icke kunnat konstateras, men det uppges, att det i de flesta fall är mäklare som äro långivare, men att även andra penninginstitut ha försträckt Cederborg med lån. En sak, som försvårar utredningen eller åtminstone gör,

(Forts. å sid. 3.)

De planerade befästningarna vid franska gränsen debatteras i senaten.

Krigsminister Painlevé har framlagt planerna på befästningar vid gränsen inför senatens militärutskott.

Krigsminister Painlevé i Frankrike har, enligt telegram från Paris, framlagt inför militärutskottet viktiga förklaringar beträffande de planerade befästningarna vid franska riksgränsen. Han redogjorde för ett tekniskt system om anordnande av ett väldigt befästat slagfält, som skall täcka hela gränsen. Arbetena på detta skulle kunna fullbordas till år 1930 och beräknas kosta sju miljarder francs. Härmed är officielit bekräftat att någon utrymning vid Rhen icke kan ifrågakomma före år 1930.

Utvidgningsplan för C. N. R:s verksamhet framlägges av Chas. Dunning.

Projektet upptar en kostnad för landet av $19,120,000 och den totala millängden blir 470,2.

Ett tre-års program.

Hon. Chas. Dunning, Canadas järnvägsminister, har i Ottawa uttalat sig över det planerade utvidgningsarbetet vid Canadian National Railway och kommer att framlägga en proposition härom inför parlamentet i den nuvarande sessionen. Det storartade utvidgningsprojektet, som kommer att draga en kostnad av $19,120,000 kommer att omfatta en utvidgad sträcka av 470,2 mil och beräknas komma att omfatta en tid av tre år innan allt arbete hinner slutföras.

Förslaget är uppdelat i trenne grupper:

1) Linjer, vilka komma att bliva ekonomiskt säkerställda och till fördel för järnvägen.
2) Sidolinjer, vilka skola bidraga till utvecklingen och kolonisationen inom de distrikt arbetet planeras.
3) En sidolinje, som skall sammanbinda Hudson Bay-järnvägen med Canadian National Railways södra nät.

Det är också möjligt att järnvägsbolaget kommer att förelägga ministeriet en vidare anhållan om en mindre utökning av järnvägsnätet under den kommande treårs-perioden, som är anslagen för utvidgningsarbetet. Efter de ingångna undersökningar och förhandlingar, som förts inom bolaget och tillsammans med ministern har det kunnat konstateras att arbetet bör kunna färdigställas till augusti månads utgång 1930.

De nya linjerna och de kostnader, vilka äro kalkylerade för dessa äro följande:

St. Felicien till Mitassini River, Lake St. John distriktet, Quebec, 27,3 mil. $1,463,000.

Herbertville till Savanne Falls, Lake St. John distrikt, Quebec, 34,5 mil. $2,132,000.

Grand Mere till East Burlils, Quebec, 7,9 mil. $1,683,000.

Pilkington till Niagara Junction, Ontario, 16,7 mil. $1,164,000.

Willowbrook, nordvästra Saskatchewan, 22,0 mil. $616,000.

Weyburn till Radville, Saskatchewan, 22,7 mil. $570,000.

Sturgis till närheten av Peesane, Saskatchewan, 100,0 mil. $3,395,000.

Peesane, norra Saskatchewan, 19,0 mil. $570,000.

Shellbrook eller i närheten av Parkside västra Saskatchewan, 37,0 mil. $1,200,000.

Turtleford S. Ö. 67 mil. till mellan Hafford och Richard, Saskatchewan, 35,6 mil. $1,130,000.

Kindersley till Glidden, Saskatchewan, 18,0 mil. $640,000.

Spruce Lake, västra Saskatchewan, 29,5 mil. $990,000.

Hudson Bay junction, söderut för att möta den föreslagna Sturgis-Peesane linjen Saskatchewan, 32,0 mil. $1,088,000.

(Forts. å sid. 3.)

New Yorks nattliv skall reformeras.

New Yorks nattliv har vunnit en ganska ofördelaktig ryktbarhet. Det har aldrig utmärkts av den lätta grace och det oförargliga behag som till exempel nattlivet i Paris trots allt äger. Glädjen var aldrig så okonstlad och enkel "dansade aldrig på tå" i New York. Den var alltid tungfotad och bullrande, verkade konstlat uppskruvad och hetsad, och slog gärna över i skrytsamt överdåd och klumpiga utsvävningar, så som fallet vanligen blir då puritaner skola ange normalmoralen. Just när vissa tendenser till mera civiliserade nöjesformer började yppa sig kom förbudet och förlänade spriten en ännu mer markerad ställning i nöjeslivets centrum. Det är i långt högre grad än i Paris kring den allt verkligt nattliv i New York rör sig. Och det är rätt intressant att iakttaga hur förbudsförordningarna direkt drivit nattlivet i högst betänkliga banor.

New Yorks borgmästare har helt nyligen fastställt ny stängningstid för nattklubbarna, supper clubs, där jättestadens egentliga nattliv utspelas. Hittills har inte någon bestämd stängningstid varit förordnad, de autoriserade klubbarna eller de som polisen inte hunnit stänga ha varit öppna till frukostdags. Nu skall det vara absolut slut klockan 3 på natten. Det kan man tycka vara ganska liberalt, då de hyggligare nöjesbesökarna i allmänhet ändå fått nog vid den tiden och det är kanske möjligt att någorlunda upprätthålla denna förordning. Men det förbjudna och hemliga har fått en sådan lockelse i New Yorks nattliv och en allmän lust att bryta lagar och förordningar har fått en sådan spridning att man kan hysa sina tvivel om att den nya förordningen i realiteten kommer att betyda annat än att det blir dyrare att roa sig efter kl. 3. Allt dyrare i proportion till polisövervakningens effektivitet.

(Forts. å sid. 3.)

Universitetstaden i Parc Montsouris.

Vid Paris' universitet studera för närvarande 4,000 utländska studenter och redan länge har planerats att för de olika nationerna uppföra en "Cité universitaire", en universitetsstad i Parc Montsouris, där tomter ställts till förfogande. Det blir i större stil ett återupplivande av de kollegier, som under medeltiden samlade kunskapstörstande ungdom från olika länder, bland vilka kollegier ett särskilt mottog svenskar. Den terräng, som upplåtits av staden, utgör 26 hektar, och där få nationerna bygga sina egna hus. Gemensamma bli idrottsplaner, bibliotek, restaurang, bad etc. Den nya universitetsstaden får sina egna lagar och studenterna måste underordna sig dem. De komma hit icke för att roa sig utan för att arbeta. Naturligtvis läggas inga onödiga band på deras frihet och om de vilja kunna de tillbringa natten utanför "lacité", men efter föregången anmälan. Regeln är, att de skola vara hemma kl. 1 på natten. Inga studentskor mottagas, lösen är "inga damer."

Fördelarna för de utländska studentskorna, vilka nu ofta ha svårt att få bostad till rimligt pris, äro först och främst av ekonomisk natur. I sitt nationshus får studenten ett rum för 150 fr. i månaden, och måltiderna kosta 10 fr. om dagen, inalles alltså 450 fr. Motsvarande kostnader uppgå för studenter i Quartier Latin till mer än dubbla summan. Dessutom har han här ett hem och tillgång till deltagande i allt slags idrott, och då fransmän också bo i "la cité" kommer han lätt i beröring med dem, vilket för språkets skull ju är viktigt. Huvudsakliga invändningen mot att samla en nations studenter i universitetsstaden har just varit, att de icke komme i tillräcklig beröring med fransmän. Men föreståndaren för varje nationshus blir en gift fransman.

(Forts. å sid. 3.)